No. 6233 Zaterdag 15 Februari 1941 58ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.
Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Redactie: Tel. 1858. Administratie: Tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Vertegenwoordigers voor de Ver. Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc. 19 to 25 West
44th. Street New York N. Y.

Achtergrond van de as Tokio-Berlijn.

Rusland wenst veiligheid in het Oosten, Japan wenst dekking in het Noorden.

Een Japanse visie.

Er komt een grondige verandering in de Japanse buitenlandse politiek, samenvallend met de „nieuwe orde" in de binnenlandse politiek. Een natuurlijk gevolg hiervan is een toenadering tot de As Rome-Berlijn. Duitsland en Italië hebben Europa thans practisch, althans tijdelijk, onder hun invloed, maar Engeland houdt nog steeds vol, en toont geen tekenen van een spoedige overgave. Bovendien staan de Verenigde Staten achter Engeland. De banden tussen de Verenigde Staten en Engeland worden steeds nauwer aangehaald, en er is een de facto bondgenootschap tussen deze twee democratieën tot stand gekomen, nog versterkt na Roosevelts inaugurale rede.

In „The Japan Weekly Chronicle" schrijft Masao Maruyama (redacteur van „Tokio Asahi") nu over de verhoudingen tussen Rusland en Japan, die de achtergrond van de As Berlijn-Tokio vormen.

Wat de toenadering van Japan tot de As-landen inhoudt, en wat de gevolgen hiervan zullen zijn, is vrij duidelijk. Dat Japan zijn weg over de Pacific afgesloten vindt door de naijverige en sterke Verenigde Staten, spreekt van zelf en is onoverkomenlijk. Zonder een krachtige stellingname zou een samenwerking met Duitsland en Italië onmogelijk zijn.

Japan heeft toenadering gezocht met de As-landen, omdat deze de pogingen van Japan konden begrijpen om een Japanse sfeer van welstand in Oost Azië te vestigen; terwijl dit gepaard gaat met een vijandelijke houding tegen de Verenigde Staten, die zich met de Oostaziatische politiek bemoeien en in oppositie zijn.

In dit opzicht was een bondgenootschap tussen Japan en Duitsland en Italië een logisch gevolg van de wereldpolitiek. Maar geheel anders stond het tussen **Rusland** en Japan.

De verhouding tussen Japan en Rusland is verre van normaal.

Kan er dan werkelijk een verandering in deze gespannen verhouding verwacht worden? Het spreekt van zelf, dat betere verhoudingen met Duitsland en Italië deze verandering zouden helpen.

Anti-komintern verdrag.

De houding van Rusland was slechts een reactie op het anti-komintern pact tussen Japan en Duitsland. Het Kremlin geloofde zelfs, dat een krachtige Russische houding het middel was om een oorlog met Japan te voorkomen. Maar in deze verhouding kwam een grondige verandering door het Duits-Russische niet-aanvals verdrag. Dit nam alle grond weg voor een anti-Japanse houding van Rusland. En daar Rusland zelfstandig wenst te blijven op het gebied van de binnenlandse politiek zal het land tot op zekere hoogte wel met Duitsland moeten samenwerken.

Bovendien vallen de pogingen van Rusland om de verloren gebieden terug te krijgen, en de Russische invloed over de nabuurlanden weer uit te breiden samen met de pogingen van Duitsland en Italië om de status quo te verbreken. Zo ver als Europa betreft, worden deze pogingen ondernomen met Duitse toestemming. Zonder Duitse toestemming zouden deze Russische pogingen zelfs zeer moeilijk zijn. Hier staat tegenover, dat deze Russische pogingen door Engeland met ongenoegen worden gadegeslagen.

Rusland wenst de grenzen te beveiligen, zonder evenwel voor iemand anders „kastanjes uit het vuur te halen", en het is het verlangen van het Kremlin een zelfde veiligheidszone in het Oosten te verkrijgen als thans in het Westen is geschapen. Indien men het Kremlin er van kon overtuigen, dat Japan geen wensen heeft betreffende het Russische gebied of de Russische invloedssferen, zou een overeenstemming tussen Rusland en Japan zeker niet tot de onmogelijkheden behoeven te worden gerekend.

Rusland leeft in voortdurende vrees, dat de kapitalistische landen zich zouden kunnen verenigen om gezamenlijk het Sovjetland aan te vallen. Het kan daarom in het geheel niet onverschillig blijven bij het tot stand komen van deze As Duitsland-Italië, die Rusland aan alle kanten insluit. Het is niet meer dan natuurlijk, dat Rusland van tijd tot tijd enig wantrouwen moet koesteren, dat deze As tegen Rusland is gericht.

Naar het Zuiden.

Indien een Russisch-Japanse toenadering Japan naar het Zuiden zou drijven, zou deze juist wenselijk moeten zijn voor het Kremlin. De ware bedoelingen van het Kremlin zijn ook duidelijk gemaakt in de rede van den volkscommissaris voor buitenlandse zaken Molotoff, die op de 1ste Augustus vorig jaar verklaarde, dat een naar het Zuiden gerichte politiek van Japan de Russisch-Japanse verhouding zou verbeteren.

Indien de gewapende macht van Japan van het Noorden kon worden afgeleid, wat een oorlog tussen Japan en Amerika ten gevolge zou hebben, kon dit slechts wenselijk voor Rusland zijn. Want het is de Russische politiek om de kapitalistische staten onder elkaar te laten vechten, zodat de wereldrevolutie verwezenlijkt kan worden. Volgens Sovjetsideeën zou een Japanse oorlog in het Zuiden Japan in de armen van Rusland drijven, en dat zou geen bezwaar zijn, zelfs als dit het middel zou zijn tot het vestigen van een nieuwe orde in Oost Azië.

Indien wij dan aannemen dat een toenadering tussen Rusland en Japan mogelijk en wenselijk is, hoever moet zich dat dan uitstrekken? Het is een open vraag of de Sovjets met Japan even ver zouden willen gaan als met Duitsland en Italië. Rusland bewaart een neutrale houding, hoewel het samen met Duitsland een anti-Britse houding aanneemt. Toch is het voor Rusland zeer goed mogelijk om met Japan even ver in zee te gaan als met Duitsland.

Russische eisen.

Het is niet uitgesloten, dat Rusland voor een overeenstemming voelt, maar het is nog de vraag of het deze zou aanvaarden zonder eisen te hebben gesteld. Rusland heeft meer dan eens een niet-aanvalspact met Japan voorgesteld, sedert het Mandsjoerijse conflict, omdat de gang van zaken toen in Ruslands nadeel was, en hun bewapening nog niet zo sterk was als thans. Sedert is de situatie in hun voordeel veranderd, en de Russen onderschatten de kracht van Japan tengevolge van het conflict met China.

Hierdoor zullen de Russen misschien hun eisen dicteren. Regeling van belangrijke quaesties als het visserijverdrag en de positie van Noord-Saghalien is absoluut noodzakelijk.

Indien Rusland deze overeenstemming met Japan opvat als een garantie aan Japan tot dekking van de Noordelijke grenzen is het zelfs mogelijk dat de Russen zware eisen zullen stellen. Molotoff zeide dat de twee landen tot overeenstemming kunnen komen indien zij slechts alle twee de noodzakelijkheid hiervan inzien.

Indien dit de eisen van Japan worden, dan zullen de de onderhandelingen geen gemakkelijk verloop hebben. Maar zelfs dan, indien Rusland een herziening van het verdrag van Portsmouth eist, als een grote mogendheid, en ter verhoging van het Russische zelfrespect, om daarna met Duitsland, Japan en Italië samen te werken, zal blijken dat Japan niet voor altijd aan oude tradities blijft hangen. Het is slechts wenselijk dat Rusland in dit geval ook de Russische bijdrage aan deze veranderingen zal willen erkennen, en een verdrag zou willen afsluiten dat duidelijk de Japanse belangen omschrijft.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Sinds Tsaar Boris III op 19 November een bezoek bracht aan Berchtesgaden — een bezoek, waarover iedereen in Bulgarije verwonderd stond, behalve een kleine groep — bleef de vraag levendig: „Wat werd daar met Hitler besproken?"

Zou Bulgarije de voetstappen volgen van Hongarije en Roemenië en in een ondergeschikte positie worden toegevoegd aan de As of zou Tsaar Boris aan Hitler de verzekering hebben gegeven, dat zijn land verlangde in vrede te blijven?

Het laatste schijnt wel het meest waarschijnlijk te zijn. Maar om vrede te hebben, zijn er minstens twee nodig, die van goede wil zijn en van Hitler kunnen wij dit nu juist niet beweren.

In de laatste vier maanden veranderden de berichten uit Bulgarije iedere keer, en was het moeilijk een klaar idee te krijgen hoe de zaken in de Balkan zouden verlopen. Dan leek het weer of Duitsland op de springplank stond om Bulgarije binnen te vallen en dat de Tsaar en Gouvernement voor de wensen van Hitler zouden bukken: maar er waren toch ook ogenblikken, dat deze een weinig persoonlijk initiatief toonden.

En zo had het de schijn, dat Hitlers politiek in de Balkan geheel veranderd was, sinds hij in de glorievolle maand Juli als heer en meester stond over Denemarken, Noorwegen, Nederland, België en Frankrijk.

De verhouding Moskou-Berlijn.

In de maanden van de nazomer was de houding van Berlijn tegenover Rusland geheel anders dan in de eerste helft van 1940. Toen Hitler zichzelf de overwinnaar achtte van bijna heel het vasteland, kon hij Rusland links laten liggen en voerde zijn plannen uit zonder den Sovjetkameraad te raadplegen, zodat zelfs Rusland het noodzakelijk vond, om Duitsland eraan te herinneren, toen de quaestie van de Donau-commissie ter sprake kwam, dat Rusland ook een Donaumacht was en recht had om gehoord te worden.

Maar toen Juli, Augustus en September voorbij gingen en de invasie in Engeland nog niet kon lukken, of misschien mislukte, toen begon Hitler tegenover de Balkan een geheel andere politiek te voeren. De zo hoog geroemde „Luftwaffe" deed zijn aanval op Engeland, maar slaagde er niet in om de zeehavens in puin te schieten, of om Londen te onderwerpen, en zonder deze noodzakelijke voorbereidingen konden de met troepen beladen transportvaartuigen, niet de invasiehavens verlaten.

De aanval via de Balkan.

Eind September begon Hitler er dus aan te denken om Engeland van een andere kant aan te vallen, nl. via de Balkan, terwijl dan de As-genoot Italië door de woestijn naar Suez op zou trekken, en thans schijnt dezer dagen dit plan tot uitvoering, althans tot gedeeltelijke uitvoering te zullen komen.

Zo de Duitse troepen nog niet in grote horden Bulgarije zijn binnengevallen, de vliegvelden schijnen al zwaar te zijn bezet en zeker staat het Bulgaarse defensie-apparaat onder Duitse controle. Merkwaardig is wel de vindingrijkheid, waarmede de Nazies hun invasies uitvoeren. De Bulgaarse invasie is weer wat anders dan die de Nazies tot nu toe op hun geweten hebben. Eén ding echter hebben ze alle gemeen en dat is de grote misdaad om macht te doen zegevieren over het recht.

Dat deze weer kon zegevieren, heeft zijn oorzaken ook in Bulgarije zelf.

Het land hangt immers ethnisch aan Rusland, dat taal en godsdienst van het oudste Balkanrijk Bulgarije ontving. Doch deze volksverwantschap moet een conflict opleveren, daar de Bulgaren niet-communistisch zijn en in tegenstelling met totalitair Rusland democratisch geregeerd worden.

Tsaar Boris zelf wordt pro-Engels genoemd, omdat hij in deze sympathie het enige middel zag om zijn land buiten de oorlog te houden.

En wanneer Rusland enig vastheid had getoond in zijn vriendschap voor Bulgarije, dan zouden zeker de Russische sympathieën grotere macht hebben gehad, dan thans het geval is; maar na lang dralen, heeft het zelfs dezer dagen verklaard dat het eenvoudig zal toelaten, dat Bulgarije voor de Duitsers een springplank worden zal om Hellas binnen te vallen.

De toeristen voorop.

Maar Duitsland had hiervoor reeds lang zijn voorbereidingen getroffen. Duitse toeristen, of liever Duitse soldaten in toeristen-pakken, hebben in de laatste maanden het land overstroomd. De politie schijnt geheel Duits te zijn en de bladen stonden geheel onder Duitse controle.

De communistische partij was de enige anti-As activiteit, maar daartegenover steunde de As de Macedonische revolutionnaire partij, die al sinds 1935 was verboden.

Nog onlangs bracht de Duitse Minister van Onderwijs, Rust, een bezoek aan Sofia om een Duitse school te openen, waarbij hij hoog opgaf over de Macedoniërs als de echte bron van Bulgarisme. En terecht: Bulgarendom en Macedoniërs zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden. Het is één volk, één taal, één geloof. Maar om tweespalt op de Balkan te zaaien, hebben de mogendheden indertijd de dwaze gedachte verbreid van één Macedonische Staat, voor welke niet eens een precedent in de geschiedenis bestaat. Macedonië is Bulgarije Slechts de vredestichters van Versailles en Neuilly hebben dit arme volk opgedeeld tussen 3 landen: Joegoslavië, Hellas en Bulgarije.

Nu wil Hitler zijde daarbij spinnen door een correctie van de Versailles-Neuilly-fout te „beloven". Maar de Macedoniërs zullen zelf niet willen, een minderheid daargelaten, daar zij Bulgaars gevoelen, en Joegoslavië en Hellas zullen helemaal niet willen, daar Macedonië grote stukken van hun gebied beslaat.

Men ziet wel, dat de zg. orde, welke Herr Hitler scheppen wil, nog een grotere wanorde schept dan er misschien ooit geweest is. Vrede, dan ook welke niets anders is dan rust der orde, valt er onder een Nazistisch regime allerminst te verwachten.

Nederlands Christenheid staat pal met Sint Willibrord.

Dezer dagen arriveerde een zending Handelsbladen op dit Eiland. Daar stond een Herderlijke Brief in van het Nederlandse Episcopaat ter gelegenheid van het Hoogfeest van 's Lands apostel en voornaamsten patroon Sint Willibrord. Ook op dit Eiland wonen geestelijke nazaten van dezen Heilige.

Gans Nederland en de gehele Nederlandse stam alom ter wereld danken geloof en beschaving — na God — aan Sint Willibrord. Geen verering voor dien Grote zal ooit genoeg kunnen zijn. Merkwaardig genoeg dankt ook Duitslands Apostel Sint Bonifatius, zijn opvoeding aan Willibrordus — de vruchten van die opvoeding blijken althans in Bonifatius' **nazaten** geen overdadig zaad te hebben afgeworpen.

Hier volgen enkele citaten uit de genoemde Brief, want met de Heilige Anna, onder wier allerhoogste schutse ons Eiland rust, zou ook Willibrordus hier op meer spontane devotie aanspraak mogen maken, dan onzer Patrones en hem gewordt.

De Brief trekt een vergelijking tussen Willibrordus' en onze tijd. Ook Willibrordus had temidden van het barbarendom het Evangelie gestand gedaan. En zo toen als nu blijft Christus het plechtanker onzer hoop.

Maar „behalve het geloof, d.w.z. de waarheden, die strikt ter zaligheid nodig zijn, heeft St. Willibrord ons nog een ander erfdeel nagelaten, de Christelijke **beschaving.**

Thans nog heeft de Kerk talloze instellingen: scholen en inrichtingen voor de opvoeding der jeugd, instellingen van liefdadigheid, sociale organisaties. Zij zijn van de ene kant uitingen van ons geloof, dat zich immers in de werken openbaart, **van de andere kant machtige middelen om het geloof te beschermen. In jarenlange arbeid, met eindeloze moeite en onder zware offers hebben onze katholieken dat alles opgebouwd. Het is onze dure plicht het in stand te houden, voorzover het in ons vermogen ligt."**

En verder:

„Ja, wij mogen zeggen, dat wij beter het vaderland dienen, naarmate wij betere christenen zijn. Want niet om zuiver menselijke motieven, doch uit godsdienstige overtuiging betonen wij gehoorzaamheid aan onze overheden, beoefenen wij de rechtvaardigheid en liefde ten opzichte van elkander en vervullen allen hun plichten, met name die van het huwelijk, waardoor een volk gezond en krachtig wordt. Ook wij werken mede aan de opbouw van ons vaderland, doch Christus is ons fundament. Want „niemand mag een ander fundament plaatsen, dan wat gelegd is en dat is Jezus Christus".

Laten wij doen, zo besluit de brief, wat christenplicht vordert, ieder in eigen kring, eenvoudig, zo nodig tot offers bereid, omdat Christus het van ons vraagt. Dan zullen wij niet alleen in onze eigen omgeving werken aan de opbouw van Christus, ons fundament, doch dan zullen ook zoveel anderen, die het goede willen, doch de weg niet weten, zien, dat alleen Christus is het heil der wereld, „zo moet uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw vader verheerlijken, die in de hemel is."

En moge de H. Willibrord ons vaderland, dat hem tijdens zijn leven zo aan het hart lag, thans uit de hemel met zijn machtige voorbede beschermen."

NEDERLAND

ERE-LIDMAATSCHAP VOOR KONINGIN WILHELMINA.

Koningin Wilhelmina is erelid geworden van de Koninklijke Vereniging van Britse Kunstenaars. Zoals men weet heeft Koningin Wilhelmina landschappen geschilderd in vele streken, ook in Schotland.

De Royal Society of British Artists werd in 1823 opgericht.

De tegenwoordige president is Bertram Nichols.

NATIONAAL SOCIALISTISCHE DRS. VAN ROSSEM VERZEKERT RUST OP SCHOLEN

Arthur Seyss Inquart heeft Drs. T. A. van Rossem aangesteld om rust en orde te verzekeren in openbare en bizondere scholen. NSB.-er Van Rossem is geboren Belg, studeerde in Gent, Göttingen en Amsterdam, was leraar aan de h.b.s. in Alkmaar, Soerabaja en Malang en doceerde tot voor kort aan het Chr. Lyceum, Zwolle. Hier volgt een interview:

„Ik zelf ben de nationaalsocialistische beginselen toegedaan, maar op school heb ik nooit, direct of indirect, politiek gevoerd. Nooit heeft een leerling mij op school over politiek horen spreken.

Op verschillende scholen hebben zich doordat de politiek in het geding werd gebracht, onprettige dingen voorgedaan: dit mag niet meer.

Ik vind dit een mooie taak en ik meen dat men mij deze opdracht verstrekt heeft omdat ik ruim, principieel en ook menselijk genoeg van opvatting ben om succes te hebben. Laat men toch vooral niet denken, dat er een propagandistische kant aan mijn toekomstige werk zit. Het gaat er alleen maar om, dat er rust en vrede is op school. De vrijheid van het kind moet worden gerespecteerd. Plagerijen, waarvan leraren en kinderen, ongeacht van welke politieke richting of, voor wat het kind betreft, uit welk politiek milieu afkomstig, het slachtoffer zouden kunnen worden, mogen niet meer voorkomen".

GEMEENTEBEGROTING AMSTERDAM.

Wethouder Jacob Rustige van Amsterdam gaf een uiteenzetting over de Gemeentebegroting 1941, die als gevolg van de oorlog en de bezetting niet eer dan eind November jl. gereed was.

Het geraamd tekort is 26½ millioen (tegen ruim 5 millioen in 1940).

JHR. MR. DIRK JAN DE GEERS VERTREK NAAR NEDERLAND
Verliet Engeland al in November.

De „New York Times" van Vrijdag 7 Februari meldt, dat ex-minister president Jhr. De Geer reeds in November met een zending der Nederlandse regering naar Oost-Indië vertrok. Het blad geeft de regeringsverklaring weer en schrijft tot slot: " Vlak voordat Duitsland Polen binnenviel, keerde Jhr. De Geer vanuit Duitsland naar Den Haag terug. Hij had zijn vacantie doorgebracht in het „Zwarte Woud".

ONTHEILIGING VAN ZONDAG

De W.A.-mannen moeten, in Nederland met opzet op Zondag marcheren. In verband met een artikelenreeks over Zondagsheiliging in „De Gids" is van belang, dat Mussert verklaarde dat deze Zondagsmarsen onvermijdelijk zijn daar N.S.B.'ers op weekdagen hun bezigheden hebben, terwijl de verduistering marsen in de avond onmogelijk maakt.

Hij voegde eraan toe, dat Zondagen en Christelijke feestdagen geschikter zijn voor W.A.-marsen dan alle andere dagen.

BUITENLAND.

AS-POSTZEGELS.

„Twee volkeren, één strijd", staat er op de nieuwe 12 pfennig postzegel in Nazieland. Omlijst door een pijlenbundel en de swastika ziet men het portret van de twee dictators Hitler en Mussolini. Deze postzegel zal voor een halve mark verkocht worden. De 38 pfennig meer zijn bestemd voor het „Hitler Cultuur Fonds.

Ook Italië gaat een solidariteitspostzegel uitgeven in verschillende waarden. Ook hier de portretten van de twee dictators met op de achtergrond een Italiaanse en Duitse soldaat met geweer op de schouder.

DE JAPANSE MISSIE.

Op het ogenblik is in Japan een wetsontwerp in voorbereiding dat beoogt alle godsdiensten, speciaal de christelijke, in dienst te stellen van de nationale opbouw. Bepaald wordt, dat vreemde missies uitsluitend door Japanners bestuurd moeten worden.

„The House of Bishops of Nippon Seikokwai" of anders genoemd „De heilige Kerk van Japan", een vereniging van Britse en Amerikaanse protestantse genootschappen, heeft reeds nu maatregelen getroffen en verzocht drie Engelse Bisschoppen hun ontslag in te dienen.

De Katholieke missie heeft reeds drie Japanse Bisschoppen en gezien de gedragslijn van de Congregatie der Propaganda zal deze maatregel van de Japanse regering slechts een verhaasting betekenen van de reeds lang gevolgde politiek voor de vorming van een eigen inheemse clerus en hiërarchie.

WEG MET DE MISSIES.

„De Katholieke Missies behoren tot het verleden" zeggen Hitlers trawanten. Er zullen **in de toekomstige Nazie-kolonien geen priesters meer worden toegelaten**, omdat „het Christendom met zijn theorie van gelijkheid en verlossing steeds in strijd is met de leer van de Nazies over de superioriteit van het Arische ras".

10.000 BURGERS GEDOOD.

In de huidige oorlog zijn al even veel burgers gedood als in de vorige wereldoorlog. In wereldoorlog I werd 1 burger gedood tegen 75 militairen. In deze oorlog is tot dusver de verhouding 1 burger tegen 3 militairen In het geheel werden nu reeds 100.000 burgers gedood tegen 300.000 militairen.

In wereldoorlog I werden de Engelse burgers, gedood tijdens luchtaanvallen, geschat op 1117: in wereldoorlog II vielen tot aan November 1940 20.000 burgers tijdens bombardementen

LEON DEGRELLE TOT ZIJN VOLGELINGEN

De Belgische Rexistenleider hield onlangs een rede tot 12.000 volgelingen. Hij zeide o.a. het volgende fraais: „De Belgische neutraliteit heeft heden geen betekenis meer. Wij moeten nu onze keus doen. Wij geloven in den Fuehrer als de grootste man onzer tijden. Vertrouwt op zijn geest, zijn genie en hebt vertrouwen in het Europa dat hij gaat opbouwen".

„De jeugd van Europa vecht in deze dagen schouder aan schouder om een nieuwe orde te stichten onder Duitse leiding. De Duitse wapenen zullen winnen want zij verdedigen een rechtvaardige zaak. Hitler redde Europa en de toekomst van België ligt in de samenwerking met het Rijk".

Ook Degrelle heeft het masker afgeworpen en pluimstrijkt zijn baas Hitler. Hij is echter wel iets te haastig gebakerd met de overwinning. Nazieland kan immers nooit winnen zolang er nog mensen met gezond verstand rond lopen.

PROEFHUWELIJKEN IN JAPAN

Honderd Japanse paren werden door de regering uitgezocht en in het huwelijk verbonden. Het is een proef tot rasverbetering en een experiment tot het aanmoedigen van vroegtijdige huwelijken en het vormen van grote gezinnen. De paartjes kregen ieder een lening van 10 tot 100 dollar. Is de vrouw binnen zes maanden zwanger dan behoeft de man geen rente te betalen. De hoofdsom wordt met de geboorte van ieder kind verminderd met 20%.

INTERNATIONALE HANDEL

In 1940 kocht Rusland 108.955.900 kilo koper in de Verenigde Staten en in 1939 vlak voor het begin van de oorlog 45.496.194 kilo. Rusland is op weg de beste koperklant te worden van de Verenigd Staten. Men vraagt zich af hoeveel er van dat koper in de Sowjet blijft en hoeveel handelaar Stalin weder aan Duitsland verkoopt.

Italië kocht in 1940 67.673.284 kilo koper, Japan sleepte 225.065.811 kilo weg. De asmogendheden voorzien zich dus wel heel rijkelijk van het zo nodige oorlogsmateriaal in het bij uitstek democratisch land.

MEER CONSULS DER VERENIGDE STATEN IN MEXICO.

Om meer toezicht te houden op de grote smokkelhandel in de Mexicaanse havens, zullen de Verenigde Staten het consulaire corps belangrijk uitbreiden. Niet alleen dat grote hoeveelheden oorlogsgrondstoffen uit Mexico zelf naar Japan en Siberië verscheept worden, maar ook metalen en andere grondstoffen door Mexicaanse handelaren in de Verenigde Staten gekocht, voor zogenaamd binnenlands gebruik, worden in de Mexicaanse havens overgeladen in schepen die naar Japan en Siberië vertrekken. Vooral de havenplaatsen Manzanillo, de belangrijkste Pacific-haven van Mexico, en vaste aanlegplaats der Japanse boten, **Lapaz**, de sleutel tot de Golf van Californië, **Acapulco**, herhaaldelijk genoemd als een mogelijke Pan-Amerikaanse marinebasis.

De Duitse agenten zijn zeer actief en kopen vlot. Via Mexico gaan de oorlogsgrondstoffen uit de Verenigde Staten over Siberië en Japan naar Nazieland.

Bij een scherper controle door de consulaten hoopt men met medewerking van de Mexicaanse regering hieraan een eind te maken.

WERELD HEEFT 1.218 BISSCHOPZETELS, 458 VICARIATEN EN PREFECTUREN.

Er zijn 1.730 onderscheidene gebieden van kerkelijke jurisdictie in de wereld, zegt „Annuario Pontificio 1941", het pauselijk jaarboek, waarvan dezer dagen het eerste exemplaar aan Pius XII werd aangeboden.

De Kerk is verdeeld in (Aarts) bisdommen, 1.218; abdijen en prelaturae nullius (gebieden die als een soort enclave in een bisdom liggen, maar niet onder de rechtsmacht van den Bisschop, doch geregeerd door een eigen prelaat), 54; apostolische vicariaten, prefecturen en missies, 458.

Er zijn momenteel 55 cardinalen (volledig H. College 70), en 783 titulaire bisschoppen (d.w.z. bisschoppen die geen eigen bisdom hebben, doch ter bekleding van een zeer hoge functie met de bisschoppelijke wijding gesierd zijn en genoemd worden naar een vroegere bisschopszetel, rond welke thans geen Christenen meer wonen, bijv. in Turkije; zulke titulaire Bisschoppen, staan o.a. aan het hoofd van Apostolische Vicariaten: hoofd van het Apostolisch Vicariaat Curaçao is bijv. de titulaire Bisschop van Eleutherna op Creta). Missionarissen, afhankelijk van de Propaganda (het r.k. zendings-instituut) 73.887, waarvan 20.578 priesters, 8.514 broeders en 44.895 zusters.

HET JAAR 1940 LEVERDE 7500 KATHOLIEKEN OP IN ENGELAND.

Aantal katholieken in Engeland en Wales is thans 2.414.000, d.i. 7.583 meer dan een jaar geleden, aldus het „Catholic Directory 1941". In tien jaar steeg het aantal katholieken met ruim 200.000. Alles bij benadering, want er is geen officiële telling bij de r.k. kerk in Engeland. De pastoors zenden slechts benaderende getallen in.

Officieel zijn de volgende cijfers, die juist binnenkwamen: in 1939 waren er 10.646 bekeringen van andersdenkenden tot de R.K.Kerk (403 minder dan in 1938). Het aantal afvalligen, ook vrij hoog in Engeland, werd niet gegeven.

In 1939 waren er 34.950 Kerkelijke huwelijken (4.911 meer dan in 1938).

In 1939 werden 69.818 kinderen gedoopt (634 meer dan in 1938).

WENDELL WILLKIE WAS BIJ CARDINAAL HINSLEY.

Eerst thans wordt bekend, dat Wendell Willkie bij zijn bezoek aan Engeland ook een langdurig bezoek heeft gebracht aan Arthur Cardinaal Hinsley. Niets van wat besproken werd, werd gepubliceerd.

NEW YORKS BURGEMEESTER VERBRANDT SCHANDLECTUUR.
Geestelijke herbewapening.

Burgemeester La Guardia is, gelijk gemeld, een campagne begonnen tegen uitgevers van schandlectuur en onzedelijke platen. In Duane straat (bij stadhuis) werd een autodafé gehouden van 700 boeken, en platen. De burgemeester was er bij en smeet de eerste plaat in het vuur. De uitgever kreeg $100.- boete. De campagne van den burgemeester is zo hevig, dat twee bladen de uitgave eigener beweging stopten en aan de abonnees berichtten:„ het zou teveel geld en tijd kosten om tegen de campagne van den burgemeester in te gaan..."

REFUGEES IN ENGELAND.

Polen	14.000
Tsjechoslowaken	10.000
Belgen	14.000
Fransen	10.000
Nederlanders	7.000
Noren	4.000
Duitsers en Oostenrijkers	50.000
	109.000

„METAXAS VERMOORD", ZEGGEN DE ITALIANEN.

De Engelsen hebben Generaal Johannes Metaxas vermoord, zoals ze tevoren twee Egyptische ministers van kant hebben laten maken. Dit zijn de praatjes, die de leugenbroeders in Italië rond strooien. En de reden? Wel, Generaal Metaxas kon het niet langer volhouden tegen de steeds krachtiger tegenstand van de Italianen en toen vroeg hij aan Generaal Sir Archibald Wavell om vier volledig uitgeruste Engelse divisies. De Engelsman weigerde en hierdoor ontstond er een hevige ruzie, waarbij Metaxas dreigende woorden sprak. Generaal Wavell antwoordde niet veel, maar vlak daarop werd Metaxas ziek en stierf hij.

Een knap staaltje van leugenpropaganda.

EEN OUD KONINGSGRAF IN LOMBARDIË.

In het bijzijn van Alfred Cardinaal Schuster werd in de Dom van Monza een sarcophaag geopend waarin volgens de legende de overblijfselen rusten van Koning Agiluff en zijn gemalin Theodolinda, die van 590 tot 1616 over Noord-Italië regeerden.

Men vond enige gouden munten en andere voorwerpen naast verschillende beenderen.

DE „VIA DE' GRECI" IN ROME

Het nieuwsblad „Tevere" in Rome drukt een foto af van een naambord van een der straten, waarop staat: „Via de' Greci" d.i. „Straat der Grieken." Het blad protesteert hiertegen heftig en vindt het een belediging „voor allen die vechten". Rome bezoekers kennen dit romantische straatje in de antiquariaatswijk vlak bij het Grieks college.

DE PRESIDENT VAN CUBA NEEMT DE LEIDING VAN HET LEGER.

De chefs van leger, vloot en politie in Cuba dienden hun ontslag in en vluchtten naar de Verenigde Staten per vliegtuig. President Fulgencio Batista nam zelf de leiding van het leger. Enige dagen dreigde revolutie en het paleis werd met machinegeweren uitgerust. Het leger bleef echter trouw aan den President en kolonel José Pedraza met zijn voornaamste aanhangers verdwenen uit het land.

Later verklaarde de President aan een juichende menigte: „Wij hebben de democratie gered en het land behoed voor een dictator".

Het kabinet prees de moedige houding van Fulgencio Batista.

ARUBA

DOMINICAAN KOMT 50 PIANO'S STEMMEN

Pianist Teun Don vliegt elke week op en neer tussen Curaçao en Aruba om te concerteren voor Curom en lessen te geven op beide eilanden, ook aan de Lago High School. Maar de piano's moesten gestemd worden, iets wat erg verwaarloosd was. Daarom zal een van de bekendste stemmers uit Amerika, **Marcos Gomez** uit Santo Domingo, op initiatief van Teun Don op Aruba 40 à 50 piano's en vleugels komen stemmen. De Lago stelde zich ervoor garant. Daarna zal Marcos Gomez nog naar Curaçao komen. Op Aruba arriveert hij op 1 Maart as.

Doet uw plicht en gaat u vandaag aanmelden bij het Bevolkingsbureau om op de kiezerslijst te komen.

Kerkberichten

Week van Zond. 16 t/m 22 Febr. 1941.
In de ritus der Dominicanen:
Sexagesima - Zondag.
Wo.: Vierde der zeven Woensdagen ter ere van den H. Jozef.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507
Zondag:
4.45 H. Mis (P)
6.— Uitreiking H. Communie
7.— H. Mis (kinderen) (P).
8.30 Hoogmis (N)
19.— Lof.
Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis
Wo. 6.— Gezongen H. Mis ter ere van den H. Jozef
Wo. 19.— Jongens-lof.
Do. 7.— Congregatie voor de meisjes
Do. 19.— Lof.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor vrede.
Biechten: 's morg. na mis, 's av. na Rozenhoedje, op verzoek en Zaterdag.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.
Zondag:
4.30 en 6.— H. Mis
7.30 H. Mis (speciaal voor kinderen)
8.30 Hoogmis (P)
19.— Lof.
Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Di. 19.— Congregatie meisjes
Wo. 6.— Gezongen H. Mis ter ere van den H. Jozef
Wo. 19.30 Congregatie jongens.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor vrede.
Op Zaterdag 7.— H. Mis (kind.)
Biechten: 's Zaterdags na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.
Zondag:
4.45 en 6.30 H. Mis (P)
6.— Uitreiking H. Communie.
7.45 H. Mis voor kinderen
9.— Hoogmis (P)
19.— Lof voor de vrede.
Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis
19.— Rozenhoedje (P).
Wo. 5.— Gezongen H. Mis ter ere van den H. Jozef
Wo. 19.— Bijeenkomst St. Tharcisius
Do. 7.— Congregatie voor de meisjes
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor vrede.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag de gehele dag.

H. THERESIA-KERK, Wishi.
Pastoor S. Hagemans O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 8.15 beh. Zondag.
Zondag:
5.— H. Mis (P) 8.— Hoogmis (P)
18.30 Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Zat.)
Op Zat. 7 uur H. Mis voor kind.
Biechten: 's morg. na H. Mis tot 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.
Pastoor P. Elie O.P., tel. 8, dan vragen naar Pastorie Groot Kwartier., spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.
Zondag:
5.— H. Mis (P)
7.— H. Mis voor kinderen
8.15 Hoogmis (N. en Eng.).
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Wo. 6.30 Gezongen H. Mis ter ere van den H. Jozef
Vr. 6.30 Gezongen H. Mis voor vrede.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.
Zo.: 7.— H. Mis 16.— Lof.
Weekd. 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.

P of N achter een functie wil zeggen, dat preek of gebeden in de Papiamentse resp. Nederlandse taal gehouden worden.

CURAÇAO

„DE ERFGENAMEN VAN RABOURDIN"

Vanavond speelt in Asiento, waar „De ergenamen van Rabourdin", waarvan de „Amigoe di Curaçao" in haar vorige editie een verslag gaf. Aanstaande Dinsdag zal de officiële opvoering plaats hebben in Roxy. Z.E. de Gouverneur zal aanwezig zijn met mevrouw en mejuffrouw Wouters.

Dit toneelstuk is een vertaling van Emile Zola, van wien alle werken („opera omnia") op de Index staan en dus door de Kerk verboden zijn. Als algemene regel zou het zien van dit toneelstuk voor katholieken dus feitelijk zijn verboden en inlichtingen, die onzer redactie gevraagd werden, deden zien, dat inderdaad enkelen zo meenden. Doch steunend op de duidelijke interpretatie, welke indertijd de Secretaris van de H. Congregatie van de Index heeft gegeven betreffende de term „opera omnia", schreef Dr. A.C. M.S. Schaepman in „Nederlandse Katholieke Stemmen" (jrg. 1914, blz. 67). „handelen wij niet verkeerd, wanneer in een bepaald geval vaststaat, dat dit of dat werk van de „opera omnia" door geen enkel algemeen of bizonder decreet verboden is, door op dat bepaalde werk de algemene indicering van „opera omnia" niet toepasselijk achten."

Welnu, een deugdelijk onderzoek hebben wij uitgevaard ingesteld alvorens onze recensie te schrijven. „De erfgenmen van Rabourdin" is een onschuldige klucht, waar niets inzit van de verkeerde naturalistische geest van Zola en nog veel minder van de door Zola aangehangen ketterse mening ten aanzien van de wilsvrijheid. Het was daarom ook zo onjuist van „De Beurs- en Nieuwsberichten" zo uit te gaan weiden over Zola's naturalisme.

Dergelijke beschouwingen in de neutrale pers maken het den katholieken onnodig moeilijk de vraag te beantwoorden, of zij met het zien van dit toneelstuk de kerkelijke wet overtreden, m.a.w. van steun aan het Prins Bernhardfonds moeten afzien. Wij meenden daarom, aangespoord door enkele verzoeken om inlichtingen, bovenstaande explicatie te moeten geven ter geruststelling van de katholieken, die naar Asiento of Roxy willen gaan en daar zonder scrupules een gezellige avond kunnen hebben.

WEST-END BIOSCOOP.

Hedenavond een avond van uitgenodigden. Maar a.s. Donderdag wordt eindelijk de West End Bioscoop anex Café-Restaurant geopend om 21 uur met de voorstelling van „Spring Parade".

Deanna Durbin zal met haar jeugdige frisheid deze aanwinst van Curaçao openen.

De bruto opbrengst van deze eerste voorstelling komt aan het Prins Bernhard Fonds ten goede.

EEN ZEER GESLAAGDE E.H.B.O. CURSUS TE SANTA MARIA.

13 van de 14 geslaagd.

Op Santa Maria is een E. H. B. O. Cursus gehouden, die wij zelf onlangs bezochten en waarvan wij de beste indrukken medbrachten. Afgelopen Woensdag werd bij deze groep het examen afgenomen met het uitstekend resultaat, dat 13 van de 14 candidaten slaagden. Het examen was precies gelijk aan dat, wat de vorige dag was afgenomen van de afdeling E.H.B.O. der verkeerspolitie.

Het is een verblijdend teken, dat ook op de buitendistricten de E.H.B.O. over voldoende volwaardige krachten de beschikking krijgt.

EMMASTAD

SOCIETEIT „ASIENTO.

Agenda:

Zaterdag 15 Febr. 20.30 uur
2e Opvoering van „De erfgenamen van Rabourdin".
Woensdag 19 Febr. 20.30 uur
Algemene ledenvergadering Aëroclub „Curaçao" in het repetitielokaal.

Toneeluitvoering.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Athletiek.

Het ligt in de bedoeling van de athletiek-commissie omstreeks half Maart de kampioenschappen van Asiento te organiseren, zowel Dames als Heren. Maandag a.s. zal met de training worden begonnen.

De Commissie.

Hockey.

Zondag 16 Febr. a.s. wedstrijd tegen de **Engelse Militairen op het terrein te Suffisant.** Aanvang 16.30 uur precies.

Asiento zal als volgt uitkomen:
Soederhuizen
Bunte Lambij
v. Doorninck de Boer de Ridder
Breedveld v. Schouwenburg Deelen
v. Beveren Kuipers
Reserves: Hartgers, Brepols, v.d. Vijver.
Scheidsrechter: J. de Boer.

BONAIRE

WAT MOGELYK WAS.

Iemand bezocht eene school en die de kinderen zouden iets zingen. De onderwijzer stelt voor het Wilhelmus en de kinderen, netjes met de armpjes over elkaar, heffen het aan. Maar niemand stond op.. ...

VISSERSBOOT MET BEMANNING VERMIST.

In het begin van de vorige week is een vissersbootje met den visser Romualdo Winklaar een jongen aan boord vermoedelijk vergaan. De „Oriol" heeft enige malen gezocht, doch kon geen spoor van het bootje vinden. Vermoedelijk is het scheepje tijdens de hevige wind omgeslagen. Winklaar laat een vrouw en vier kinderen na.

HOOG BEZOEK.

Een aantal Statenleden, waaronder de voorzitter en de griffier zal een bezoek aan Bonaire brengen. Zij zullen op Zaterdagmorgen alhier arriveren per K.L.M. en zullen Maandagmiddag per zelfde gelegenheid weer terugkeren. **Dit is de eerste maal, dat Statenleden een bezoek van enige dagen aan ons eiland zullen brengen.**

Verleden jaar waren zij reeds twee maal enige uren hier op doorreis naar en van de Bovenwinden.

HOSPITAAL.

Maandag j.l. hebben de Zusters van het Hospitaal te Bonaire hun 50ste en 51ste bezoeker gehad. Echter thans met plannen. Het zal er dan eindelijk, na jaren en jaren, van komen, dat ook Bonaire een hospitaal krijgt en dan kan de villa, waarin thans de zieken onder een lekkend dak verpleegd worden in een museum worden gezet. Het lijkt er wel op dat men den hoofden van O.G. en O.W. gezegd heeft: maken jullie nu, dat je vóór de Statenleden op Bonaire bent, want wij hebben beloofd dat er verbetering zou komen. Het stond nl. ook in het rapport.

FILM

NOG EEN NIEUWE ANTI-NAZIE FILM.

„The Great Dictator" hebben we hier nog niet eens gezien, of reeds kondigt de film-pers het gereed-komen aan van **So ends our nigth** (United Artists), een nieuw anti-nazie product. Van Oostenrijk naar Tsjechoslowakije, Zwitserland en Frankrijk geeft deze film een idee van Hitlers terreur over Europa. Ook ons moederland komt erin voor.

„The Mark of Zorro" (Cinelandia). Als Diego Rivera (Tyrone Power) uit Spanje terugkeert naar Los Angeles, komt hij tot de ontdekking, dat zijn vader geen burgemeester (Alcalde) meer is en de bevolking wordt geterroriseerd door het nieuwe gemeentebestuur onder aanvoering van den Capitán (Basil Rathbone). Diego Rivera begint dan een dubbel leven. 's Nachts als Zorro gaat hij er op uit om de peones te wreken, waar hij tenslotte na een reeks van avonturen en adembenemende degengevechten in slaagt.

„Little Men" (Cinelandia). Een film over het wel en wee van een familie, waarin ook de beroemde koe Elsie the Cow een rol is toebedacht. Deze film bevat vrolijke en dramatische tonelen, die menigeen een prettige avond zullen bezorgen. De hoofdrollen worden vertolkt door Kay Francis, George Banckroft en Jack Oakie.

Little Old New York (Roxy) geeft het leven weer van Robert Fulton, den uitvinder van de stoomboot. Buitengewoon aardig speelt zich deze geschiedenis af in het oude New York. Vrolijk en spannend is de ontwikkeling en met vreugde leeft men de overwinning mede, als de eerste stoomboot na heel veel tegenslag eindelijk triomphantelijk de rivier opvaart.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

13 Februari:

In de afgelopen nacht was er in de lucht slechts lichte bedrijvigheid.
Over de conferentie tussen Franco en Mussolini wordt van Italiaanse zijde gezegd, dat tussen beiden algehele overeenstemming is bereikt. In andere kringen deelt men mede, dat Franco voldoende geweigerd heeft aan de oorlog deel te nemen.
Franco conferereerde heden met Pétain.
De Britse luchtmacht bombardeerde Sicilië gedurende 5 uren.
In Albanië maakten de Hellenen vooruitgang.
Tussen Madeira en de Azoren viel een Duitse raider een convooi aan en vernietigde 6 schepen.

14 Februari:

Koning Alfons XIII van Spanje lijdt te Rome aan angina pectoris en zou afstand hebben gedaan van zijn rechten ten behoeve van zijn zoon Juan.
De Minister van Joegoslavië had een onderhoud met Hitler en Von Ribbentrop.
In Buda resti is de gehele situatie op voet van oorlog.

Turkije heeft medegedeeld niet neutraal te zullen blijven, wanneer Duitsland Bulgarije binnenvalt. De Turken en Hellenen riepen nieuwe lichtingen op.

Malta werd zwaar gebombardeerd, en ook Londen in de avond. De Engelsen bombardeerden de Franse kust en het eiland Rhodos.

De Engelse Regering verklaarde Roemenië als Duits gebied en confisceert de bezittingen der Roemenen in het Engelse Imperium.

De Japans-Engelse verhoudingen zijn zeer critiek naar aanleiding dat Japan hulp verleent aan Duitse raiders.

NEDERL. NIEUWS.

Musserts verbeelding en de werkelijkheid.

Hoe hoog de N.S.B. in Nederland van de toren tracht te blazen blijkt uit de verslagen die het (verduitste) A.N. P. aan de Nederlandse kranten zendt. Wat bijvoorbeeld te zeggen van het verslag van een W.A.-mars door Amsterdam, waar wij dit typerende stukje uitknippen?

„Kwart voor drie arriveerde, luide toegejuicht, de algemeen leider, ir. A.A. Mussert, vergezeld van Kessler, adjudant, banheer uit Utrecht, Witkamp, Van Geelkerken, plaatsvervangend algemeen leider en hoofdstormer van de N.J.S., kolonel De Vijver en Schout van Duren, gewestleider, Graaf de Marchant et d'Ansembourg, Feltmeyer, commandant van de Nederlandse S.S., en talrijke andere hoge partijfunctionnarissen. Inmiddels waren vertegenwoordigers van de Duitse Arbeidsdienst van de Hitlerjugend, van de Duitse S.S., de Ortscommandant met officieren van zijn staf, vertegenwoordigers van de Duitse partij aangekomen.

Staande in een open auto nam de algemeen leider, ir. Mussert het defilé af". Er staat een plaatje van de marcherende W.A.-mannen bij, gekleed naar Duits S.S. model en dat plaatje is leerzaam: één trottoir van de straat is helemaal leeg, op het andere trottoir staat één rij toeschouwers die... allen de fascistische groet brengen, kennelijk N.S.B.'ers.

Mussert vindt zichzelf een beetje aanmatigend.

„Het klinkt wellicht wat erg arrogant", zo sprak de heer Mussert, maar het is toch de waarheid, wanneer ik verklaar, dat wij N.S.B.-ers „de enige goede vaderlanders zijn".

„Immers", zo luidde zijn betoog verder, „alleen de N.S.B. is in staat het Nederlandse volk als een vrij volk te kunnen handhaven. Europa wordt nationaal-socialistisch en in dat nationaal-socialistisch Europa Nederland ook. Daarom kan slechts de N.S.B. dit volk redden."

De heer Mussert verklaarde niet te geloven aan een Engelse overwinning, die hier de vroegere onvrijheid zou doen terugkeren, neen hij is vast overtuigd van een zege van de Duitse wapenen en van de komst van het nieuwe Europa. „Ik geloof aan de wil van een minderheid", riep de leider uit; hij verklaarde, dat het steeds zo is gegaan, dat de grote dingen van een minderheid uitgingen, terwijl de meerderheid het bij het verkeerde eind had, omdat hersens nu eenmaal niet zo dicht gezaaid zijn. Zo zal het hier ook zijn! Voortgaande keerde hij zich tegen de nog steeds in sommige kringen geuite beschuldigingen van verraad tegen de N.S.B. waarvoor hij de pers, vele predikanten en pastoors en de politieke partijen verantwoordelijk stelde. Deze gevoelens moeten echter veranderen, opdat de N.S.B. meer kan doen voor het Nederlandse volk. De heer Mussert betoogde, dat er van ons volk niets zou overblijven, als de Fuhrer een gewoon mens was en ons ook maar een tiende zou aandoen van datgene wat velen hier te lande hem toedenken. Maar het is de grootheid van deze figuur te danken, dat hij het goed met ons meent en het goed met ons voor heeft. „Als.......", voegde de heer Mussert hieraan toe, het Nederlandse volk het hem dat niet onmogelijk maakt."

„De knappe koppen zijn bij de N.S.B.-ers", zegt de leider van Verdinaso.

Onze beweging maakt na jaren van propagandistischen arbeid — in Nederland nog steeds een minderheid uit, maar wij troosten ons met de gedachte, dat grote dingen steeds van een minderheid zijn uitgegaan, ook al, omdat hersens nu eenmaal niet zo dicht gezaaid zijn". Onze minderheid bestaat, bovendien uit „de enige goede vaderlanders".

ALLELEI NEDERLANDS NIEUWS.

De Gouvernementspersdienst ontleent aan Nederlandse bladen het volgende:

„Uit het weekblad „De Waag" blijkt dat de redactie daarvan nu bestaat uit: mr. A.F. Zwaardemaker, hoofdredacteur; Henry Bruning, jhr. J.A.M. van der Does; dr. J. Smit-prof. mr. dr. H. Westra, ir. B. Wigersma. Het blad is sterk nationaal-socialistisch getint, al is het niet vriendelijk jegens Mussert. Bij de sprekers voor de „Waag-kringen" vinden wij de namen van prof. jhr. mr. dr. D.G.Rengers Hora Siccama, hoogleraar te Utrecht en dr.J.G.Loohuis, hoofdredacteur van het Utrechtse Dagblad.

Een advertentie in „Volk en Vaderland": „De leider van het Rechtsfront deelt mede, dat uit een aan hem door den inspecteur van de Rijksveldwacht gericht schrijven blijkt, dat het aan Rijksveldwachters in genen dele verboden is, elkaar de nationaal-socialistischen groet te brengen, wel dienen rijksveldwachters aan hun superieuren de militaire groet te brengen."

Chef-redacteur Cnossen van de (a.r.) Standaard geeft een veeg uit de pan aan sommige zijner collega's: „Wie sommige Nederlandse dagbladen in onze dagen onder ogen krijgt, moet wel een beeld van een geduldigen en wijzen leermeester voor ogen hebben om niet in felle woorden uit te barsten. Waar is de gepaste fierheid en karakter hoogheid, die ook een verslagen volk, dat voor overmacht boog, siert? Men coquetteert met phrazen en leuzen, zonder ook maar enigszins de begrippen in hun historisch verband te verstaan. Zij zijn Duits gezind, nu Duitsland won, zoals zij Frans gezind zouden zijn geweest als de geallieerden succes hadden gehad; Ze doen poeslief tegen de N.S.B. hoewel ze er vóór 10 Mei op scholden; ze spreken van grote tijden en trachten intussen van de omstandigheden te profiteren. Wij zullen niet zeggen, hoe wij in ons hart dit soort Nederlanders betitelen".

BENZINE-AUTO'S ZIJN NIET PRACTISCH.

Wij ontvingen een „Haagsche Post" van 16 Nov. 1940. Een artikel daarin luidt: „Rijden, anders dan op benzine en gedwee, betuigt de schrijver:

„De benzinemotor is namelijk, wanneer we tot op de bodem der dingen doordringen, helemaal niet zo erg geschikt om voertuigen aan te drijven."

Verdere bewerigen: gas-auto's met een gas-ballon op het dak:

„De eerste gedachte, die dus opkomt, is die aan het gebruik van lichtgas voor motoren. Om dit gas voor auto's te gebruiken, moet het worden meegenomen. Het eenvoudigste is een soort van ballon te nemen, die met gas gevuld boven op de auto wordt vastgemaakt. Dit gaat inderdaad, getuige de auto's met een soort van luchtballon op het dak, die we tegenwoordig zien rijden. Een bezwaar is dat de ballons niet goedkoop zijn en dat bij snel rijden de luchtweerstand vrij hoog wordt. Maar snel rijden is niet zuinig en dus telt dit laatste bezwaar in de huidige tijd niet sterk."

Het artikel weet geen oplossing voor motorfietsen. „Daarvoor ziet het er dus niet best uit", zo concludeert de schrijver.

TAALZUIVERING.

De Duitse bezetting doet zich ook in de taal gevoelen Hier 2 voorbeelden. „De **meerprijs** van een goed rijwiel."
(Adv. Groot-Arnhem)
„Ter overname: 1e klas Wol-, **speciaal-** en Dameshandwerkzaak **bestens** georganiseerd." — (Adv De Courant)

HONGARIJE HEEFT THANS 13½ MILLIOEN INWONERS.

Het gehele Hongaarse gebied beslaat thans 1.035.997 vierk. km. met een bevolking van 13.490.000 zielen. Voorheen had het 93.000 km² en ± 10 millioen inwoners.

Ongeveer 90 % der bevolking is Hongaars, voorts Duitsers, Roemenen, Joden, Slovaken. 65% is R.K.: 21 % Geref.

Hongarijë is het enige koninkrijk zonder koning ter wereld. (Het omgekeerde komt meer voor). Bij onstentenis van een koning werd in 1920 Admiraal Horthy tot Regent van het Koninkrijk gekozen. Toen gingen ook de kerkelijke rechten van den koning op den Paus over.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE 1941.

WEDSTRIJD PROGRAMMA.

MUNDO NOBO

16 Febr. 1941:	A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Jong Curaçao 1 (Elfrink)
16 Febr. 1941:	Juniores	Hercules — Jong Curaçao (H. Rog)
23 Febr. 1941:	A-Klasse	Jong Holland 1 — Scherpenheuvel 1 (Oehlers)

RIO CANARIO.

23 Febr. 1941:	C-Klasse	Jong Curaçao 3 — S.U.B.T. 3 (Dijk)

SCHERPENHEUVEL

16 Febr. 1941:	Res.A-Klasse	Jong Holland 2 — Scherpenheuvel 2 (Dijk)

HEINTJE KOOL.
(Terrein V.V. Willemstad).

23 Febr. 1940:	B-Klasse	R.C.C. — Arsenal (Corsica)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16 uur precies, de met aangegeven wedstrijden beginnen om 14.15 uur precies.
De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur a.m.
DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.
DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

De spelers D. Penha en J. Ilario van Arsenal zijn voorlopig geschorst in afwachting van het onderzoek door de elftalcommissie.

De verenigingen K.S.L.I., Arsenal en Hercules zijn elk beboet met ƒ 1.—, wegens het niet tijdig indienen van de wedstrijd-formulieren.

De verenigingen worden dringend verzocht de contributie voor het 2de halfjaar uiterlijk vóór de 1ste kaart e.k. te voldoen.

Met ingang van heden is de heer G. P. Meurs belast met de functie van 1ste Secretaris. Correspondentie voor den 1sten Secretaris te zenden aan het adres: Frederikstraat 16.

Met ingang van heden zijn de oefendagen van de vereniging „Transvaal" voorlopig bepaald op de 1ste en 3de Woensdag van de maand.

De outdoortraining van de C.V.B. zal in het vervolg plaats vinden op Vrijdag-middag op Mundo Nobo.

Door de geringe belangstelling is besloten de indoortraining stop te zetten.

De verenigingen K.S.L.I., R.C.C en Willemstad zijn elk beboet met ƒ 2.50 wegens het niet indienen van hun elftal-opgaven over de maand Februari.

ELFTAL-OPGAVEN OVER DE MAAND FEBRUARI 1941.

Arsenal: Ongewijzigd.
D.T.S.: Ongewijzigd.
Hercules 1: E. Vos, E. v. Rosber, E. Confesor, E. Atalida, M. Escobar, H. Royer, E. Hudson, J. Hudson, J. Sillé, J. Christiaan, G Curiel.
Hercules 2: S. Nepomuceno, J. Haseth, H Weber, F. Lasten, O. Chatlein. J. Labast, E. Calvo, L. Alexander, G. Pereira, L. Alexander.
Hercules 3: W. v. Rosberg, R. Willems, C. Rosario, J. La Paz, I. Winklaar, A. Giribaldi, O. Willems, G. Maduro, P Faneyten, R. Medema, E. Laken.
Jong Curaçao 1: E. Meskies, E. de Lannoy, A. Cras, E. de Lannoy, V. V. Winklaar, R. Rina V. Troeman, F. Willems A. Janga, E. Josefa, S. Hernandez.
Jong Curaçao 2: M. Martinez, I. Williams, J. Martina, M. Lourens, E. Rosina, S. Crispo, E. Casiano, E. Clabeer A. Pietersz, J. M. Nicia, E. de Windt.
Jong Curaçao Jun.: H. de Lannoy, Ignatio, Lucio Jansen, L. Jansen, L. Henriquez, L. Anterzijn, G. Inbia, A. Melfort, A. Pietersz, J. Comet, J. Kipp.
Jong Holland 1: W. Koenen, A. Sintiago, M. Pardo, J. Leonora, P. Jansen, H. Leers, R. Jansen, G. Pardo, J. Leonora, R. Rampenburg, J. Ramirez.
Jong Holand 2: M. Laken: O Troeman; A. Chacuto; L. Willems; O. Zalm; W. Leers; D. Tram; E. Calmes; I. Mongen; S. Boekhoudt; R Maduro.
Scherpenheuvel 1: v. Rij; E. Rosina; C. Bak; O Hoelen; A. Thodé; L. Martinez; J. Silié; J. Nahr; F. Pietersz; E. Nahr; J. Paulina.
Scherpenheuvel 2: Th Newton; P. Martha; J. P. Coffie; T. Everts; O. Rock; A Tromp; W. Simmons; R. Rosina; S. Gomez; B. Isenia; G. Genaro.
Scherpenheuvel 3: E. Fecunda; A. Rosina; C. Maduro; Edg. Rosalina; A. Kroon; O. Paulina; A. Trinidad; L. Kielsen; F. Fingal; U. Kortel
S.U.B.T.: Ongewijzigd.
Transvaal: Ongewijzigd.
Volharding 1: oJsé Pinedo; S. Scharbaai; E. Martines; A Sillié; J. Scorrea; N. Vera; J. Rojer; M. Vos; A. de Castro; Fr. Scorrea.
Volharding 2: L. Mauricio; L. Martines; L. Polanco; M. Laurens; A. Meerens; L. B. Isidora; V. Kleinmoedig; J. M. de Windt; M. Henriquez; D. v. Ecks; B. Kras.
Volharding 3: A. Uranie; A. Boelijn; M. Vidal; V. Cqnijntje; M. Gonzalez; A Luando; Jac. de Windt; E. J. Muzo; I. Bak; A. Correa.

HET BESTUUR.

Nieren verjongd — kracht hersteld zonder operatie.

BUITENLAND

NAZIE-ACTIVITEIT IN CHINA.

De nazies ontwikkelen een buitengewone activiteit in de Yangtze vallei en in de Noordelijke steden zoals Tsingtao, Chefoo, Tientsin, Peiping en Peitaho. Zij kopen talrijke eigendommen, firma's en maatschappijen op. De gelden komen rechtstreeks uit Berlijn. Ook de Italianen kopen druk door middel van de Italiaanse Kamer van Koophandel, die beschikt over een bedrag van 2.000.000 goudlire.

Talrijke scheepvaartlijnen zijn reeds in handen der As-vrienden. Sommige lijnen voeren reeds openlijk de Nazievlag. Er hebben niet minder dan 3000 zakenoverdrachten plaats gehad tussen de Chinezen en Duitsers in de buurt van Shanghai alleen. Dit heeft o.a. ook de bedoeling voldoende invloed te krijgen op de verkiezing van de Gemeenteraad van Shanghai en zodoende de Britse overheersing daar te breken.

De Chinezen verkopen slechts aarzelend hun bezittingen aan de Duitsers en zij voelen er helemaal niets voor op lange termijn te verkopen. Zij hebben daar ondervinding van gekregen met de Japanners, die ook op lange termijn kochten en na twee maanden niet meer betaalden. En de goederen dus practisch in beslag genomen werden.

De Japanners zien met lede ogen de invloed der As-bondgenoten stijgen. Deze vrijpostige vrienden liggen hen wel erg zwaar op de maag.

EEN VORSTELIJKE GIFT UIT AUSTRALIË.

De Australische regering zond voor een waarde van £30.000 aan kleding en dekens naar Griekenland in antwoord op het Helleense verzoek om het leger te helpen uitrusten.

DE NAZIES BETALEN

In betalingsverkeer Duitsland-Frankrijk geldt momenteel de bespottelijke koers 1 mark = 20 francs (vóór de oorlog 1 mark = 16.27 frs. doch in werkelijkheid was de mark veel minder waard; in Nederland betaalde men 75 ct per mark, maar men kon er ook 10 marken voor een rijksdaalder kopen!).

VLAANDEREN NATIONAAL-SOCIALISTISCH.

Het Vlaams Nationaal Verbond (V. N.V.) o.l.v. Staf de Clerq heeft zich georganiseerd op nationaal-socialistische grondslag. Het verklaart bovendien „uit te gaan van het besef van zijn Diets karakter en de zin voor de Germaanse saamhorigheid van wat Germaanse eer en plicht gebieden".

OLIEBRONNEN VAN COLUMBIA.

80 pct. kunnen door de staat worden terruggevorderd.

Uit Bogota wordt gemeld, dat het opperste Columbiaanse gerechtshof heeft beslist, dat de staat over 80 pct van de oliebronnen, die tot dusverre als particuliere werden beschouwd, kan beschikken en haar teruggave kan eisen. Dit vonnis, dat een vroeger vonnis van een lagere instantie vernietigt, zou in oliekringen ongekend opzien hebben gewekt.

DOKTOREN VRIJGELATEN.

Het Duitse Ministerie van Oorlog maakte bekend, dat de 3200 officieren en manschappen van het Franse Medische Corps uit de krijgsgevangenschap zullen worden ontslagen. Volgens de conventie van Genève worden de mannen van de medische en hospitaaldiensten als niet-strijders beschouwd.

HET BELGISCHE GOUD TE DAKAR.

Waarom De Gaulle voor Dakar vocht.

Op last van Hitler wordt een groot gedeelte van de Belgische goudschat van Dakar uit naar Duitsland overgebracht. Een waarde van $260.000.000 aan goud was door de Belgische regering naar Parijs gezonden bij het uitbreken van de oorlog. Na de overgave van het Belgische leger eiste de regering in Brussel het goud op. Frankrijk weigerde en zond tegelijk met haar eigen goud ook het Belgische goud naar Dakar. Dakar werd een bewaarplaats van goud en de waarde daar aanwezig bedroeg $1.400.000.000. Nu is vooral ook de poging van Generaal De Gaulle en van de Engelsen om zich van Dakar meester te maken beter te begrijpen. Pétain levert noodgedwongen het Belgische goud aan Duitsland uit, alhoewel, volgens de Belgische wet vóór de invasie, uitdrukkelijk bepaald was, dat bij een eventuele bezetting van België de goudschat in het buitenland vallen zou onder de bevoegdheid van Belgische autoriteiten buiten het bezette gebied. De Belgische regering te Londen heeft nu tot de regering der Verenigde Staten het verzoek gericht een gelijke waarde aan Franse fondsen, in de Staten ter bewaring gegeven, aan haar uit te leveren.

BROOD TEGEN BIER.

Het voedselrantsoen is voor de Belgen weder belangrijk ingekort. Men vreest, dat binnenkort de rantsoenen nog kleiner worden. De nazies krijgen in België een dubbele portie brood en vlees. Bier is alleen nog maar te krijgen tegen een bon van 25 tot 100 gram brood voor een pint.

Een Belgische handelsdelegatie zal naar Rusland vertrekken om te onderhandelen over de ruil van Belgische industriële producten tegen Russisch graan en ander voedsel.

FEUILLETON

MOORD IN BLOKSCHRIFT.

58)

„Mijnheer Arends?" vroeg mevrouw stamelend.

„Stel u gerust," antwoordde ik. „Als er op mijn vriend geschoten is, dan kwam het tweede schot uit zijn eigen revolver, want de moordenaar heeft tot nog toe doen zien, dat hij van zijn schietmaterialen een zuinig gebruik maakt." Ik vond in mijn ontzetting zelfs woorden, die den koelen Paul een glimlach ontlokten. „Wie de derde maal schoot, kunnen we niet uitmaken, maar als mijnheer Arends niet spoedig beneden komt, zullen we een van allen moeten gaan kijken, wat er is voorgevallen."

„Me dunkt, dat dit geen uitstel behoeft," meende Eddy, als wilde hij **graag zijn schietvaardigheid eens op iets anders dan een schietschijf tonen.**

„Na de schoten is het heel stil gebleven," antwoordde ik. „Mijnheer Arends zou ongetwijfeld geroepen hebben, indien hij onzen bijstand nodig had."

„Als hij roepen kòn", aarzelde zelfs Teun.

„Drie schoten, met zulk een tijdruimte, moeten hem die gelegenheid gelaten hebben," hield ik vol, ofschoon toch ook mij juist de doodse stilte in huis het meest dramatische verloop van dit avontuur scheen te willen opdringen. De vrouwen, die bij elk schot een schrikbeweging hadden gemaakt van te willen opspringen, zaten weer onbeweeglijk, de mannen hielden zich gereed elk mogelijk gevaar het hoofd te bieden.

Toen klonk een geluid in de hall dat Eddy en Van Wieringen zelfs naar hun wapens deed tasten, mij evenwel een glimlach van ontspanning op het gezicht riep; een zelfbewust „Chm chm." Ik beduidde Eddy en zijn vader, de revolver weer weg te steken en zei met een tikje branie: „Als mijnheer Arends **zegt, dat hij komen zal, dan komt hij ook."**

HOOFDSTUK XXIV

De verraderlijke vondst.

Door deze woorden voorbereid, waren de aanwezigen niet al te zeer verrast, inderdaad mijn vriend te zien binnenkomen. Hij zag er, voor zover dat bij zijn gewoonlijk nogal zwaarmoedig uiterlijk mogelijk was, monter uit als had hij een goede slag zoal niet reeds geslagen, dan toch in het naaste vooruitzicht. Vermoedelijk omdat men hem na de drie schoten als een herrezen slachtoffer van den onbekende moordenaar zag, overstelpte men hem niet met vragen, doch keek men hem onderzoekend aan, als wilde men geen ogenblik met vragen stellen verliezen.

„Ik ben blij, Bram," zei hij tot mij, „dat gedurende mijn afwezigheid niemand de kamer verlaten heeft."

„U bent niet gewond?" haastte zich nu toch Van Wieringen te informeren.

„Ik mankeer niets," antwoordde hij. „Alleen aan mijn revolver mankeren drie patronen." De grimlach, die deze mededeling vergezelde, moest hem aan **de anderen wel voorstellen als een voor** geen enkel gevaar terugdeinzend man, een beschermer bij uitnemendheid. Uit de hoek, waar de dienstboden zaten, klonk een zucht van opluchting.

„U hebt hem neergeschoten?" vroeg Teun met een zo kranig bedwongen gretigheid, dat zijn vertrouwen in mijn vriend er zonneklaar in bleek.

„Jammer genoeg niet," deelde A.A. mede. „Een onzichtbare zien is al zowat een onmogelijkheid, een onzichtbare treffen, wel, dat lijkt me helemaal uitgesloten."

„Maar gezien hebt u hem toch wel wèl?" drong Eddy aan. „Ik vermoed, dat ik u teleurstellen zal. Ik kan niet meer vertellen, dan Jaantje aan de meisjes vertelde. Ik onderzocht mijn kamer, daarna die van mijn vriend. En toen meende ik iets op de gang te horen. Ik keek om de deurhoek en verbeeldde me, dat ik de rug van een man zag, fors van gestalte, zoals Jaantje hem zou beschreven kunnen hebben. Ik bedacht me geen ogenblik, maar schoot. De gestalte verdween in de kamer van de keukenmeid, ik repte mij achter hem aan, schoot nog eens, toen ik die kamer binnentrad. Het **raam stond open, er was niemand. Ik** boog mij naar buiten en schoot op iets dat ik zag bewegen. Maar jammer genoeg raakte ik niets, tenminste niets levends, mijn vijandigs."

„En daarmee hebt u over u zelf het lot afgeroepen, dat Philip Somer en Jaantje getroffen heeft," besloot de zelfbewuste Paul.

„Maar mijnheer is de eerste, voor wien de onzichtbare uit de weg is gegaan," klonk de effen stem van den huisknecht, die nu eindelijk een ontroering had ondervonden, groot genoeg om hem ongevraagd aan het praten te maken. Meteen echter verviel hij weer in zijn gewone stilzwijgen, zoals dat hem, als bediende, paste. Zijn opmerking had de stemming eensklaps doen omslaan. Geen vrees, doch vertrouwen in mijn vriend beheerste de stemming. Met deze achtervolging had hij zijn gezag, ingeval dit geleden mocht hebben door de geslaagde overval van den tegenstander, gerestaureerd, gered. Ik echter hoorde in zijn verslagje nog iets anders: een nieuw bewijs voor de niet te overschatten macht van den achtervolgde. „Je had die kamer toch afgesloten?" vroeg ik „Hoe kon de man dan door die deur?"

„Je vraagt me meer dan waarop ik antwoorden kan," zei hij en ik meende, dat hij me een knipoogje geven zou, wat het vermoeden — en niet alleen bij mij — wekte, dat hij geen antwoord geven wilde. „Ik zou u allen voorstellen weer plaats te nemen. Voorlopig hebben we niets anders te doen dan te wachten."

Waarop? Dit vroeg stellig ieder onzer zich af. Op het daglicht? Op het ogenblik, dat de naar buiten ontweken tegenpartij zou trachten weer binnen te komen? Op iets, dat A.A., terwijl wij in spanning op zijn komst wachtten, voorbereid had? Na de gewaarwordingen, opgedaan tijdens een doelbewust gevoerde strijd, (als iets anders kon geen onzer het schieten hebben opgenomen), bracht ons deze bedaarde mededeling wederom in vertwijfeling. We wilden niet wachten, niemand wilde wachten; de onbekende vijand zou immers stellig niet wachten.

Wordt vervolgd.

De stembusoverwinning wordt reeds in Februari behaald. Ga direct uw formulier invulen of telefoneer 1858.